

en enkelt Person, som har 200 Rbd., er aldeles uberettiget til at faae noget yderligere Tilskud af Statens store Fattiggasse. Jeg troer ligeledes, at en Familie, som har 350 Rbd. aarlig eller omtrent 1 Rbd. om Dagen, er ligesaa uberettiget til at faae mere; kunne de ikke hjælpe sig dermed, saa lad os henvisse dem til Communerne, og lad os see, om Communerne ogsaa ville finde, at saadanne Personer kunne kaldes trængende; — men her disputere vi jo ikke om, hvilke Talsforreiser det skulde være; det, som her skal afgjøres, det er kun det aldeles Nødvendige, nemlig, at Thingets Majoritet maa sætte bestemte Talsforreiser for Revisorerne eller den Commission, som skal undersøge disse Lister, for at Commissionen kan have Noget at gaae efter. Uden en saadan Instrux troer jeg den hele Revision vil blive til Ingenting, og aldeles ikke føre til Noget; saa kunde vi ligesaa godt opgive den aldeles.

Bed Pensionslisterne troer jeg ogsaa, at det er af Bigtighed at udtale, hvad man egentlig mener med den Undersøgelse, man vil have anstillet. Der kan være forskjellige Ting i saa Henseende at undersøge; for det Første, hvorvidt der virkelig for Bedkommende er en Berettigelse til at oppebære den Pension, som Bedkommende staaer opført med i Statistlisterne, og for det Andet, hvorvidt en Pension er erhvervet ifølge sandfærdigt givne Oplysninger om Bedkommendes Formuesforfatning; thi vi vide jo, at under den forrige Lovgivning med Hensyn til Pensionsvæsenet, da havde Enfer ingen Afgang til Pension, med mindre de fandtes i trængende. Der kunde altsaa vist være Grund til at undersøge navnlig de Attester, som de i sin Tid have indleveret, og jeg formener, at et vigtigt Foretagende i denne Anledning var, at man requirerede Attest fra den Stifteret, som havde behandlet og sluttet den afsdøde Mands Bo, at man endvidere undersøgte de Embedsattester, som ere givne Bedkommende om deres Trang; thi jeg vil uforbeholdent udtale, at jeg troer, at der i dette Forhold er gaaet noget let tilværks, at man ikke har taget det saa aalees nøie, idet man oftere har sagt: Hun trænger jo dog, vel eier hun en Gaard, men det er dog ikke Andet, end hun har at boe i, og det er jo ikke værd der-

for at berøve hende Afgang til den Pension, som hun kunde behøve, og som hun idetmindste har ligesaa god Afgang til, som saamange Andre.

Saaledes omtrent troer, jeg at man ikke saa sjældent har raisonneret. Det er mig bekendt, at den ærede Finantsminister, paa de sidste Schemata, han udstedte, har tilføjet en ny Rubrik, og en Rubrik af megen Bigtighed; idet han nemlig har tilføjet, at der skulde ansøres, om Enferne, som faae Pension eller Gratiale, have nogen separat Formue; thi det var et Punkt, hvor man før kunde skule en heel Deel af Sandheden; man opgav kun sin egen Formue, men ikke sine Børns og saa hed det sig, at man havde disse Børn at forsørge. Nu er der vist Aledning til at sammenholde disse ældre Beretninger om Bedkommendes Formuestilstand med de senere, og med de Oplysninger, der forøvrigt kunde erhverves. Jeg mener saaledes, at der blandt Andet skulde udtales her af Thinget, at, forsaavidt man troer, at Bedkommende havde opgivet Noget falskeligt, saa skulde man uden al Barmhertighed stryge dem. Derhos troer jeg ogsaa, at der kunde være nogen Grund til at gaae ind paa en Undersøgelse af, om der, forsaavidt en Enke efter den nuværende Pensionsslov vilde være berettiget til at oppebære en større Pension, end hun har faaet efter de ældre Bestemmelser, men derhos har faaet dette Mindre suppleret af Raadesscretariatet, kunde være Grund til at lægge disse to Summer sammen, og, hvis man sandt, at det ikke vare Mere, end hun i det Hele var berettiget til at erholde, da skulde lade hende beholde det. Jeg vil ikke udtale nogen aldeles bestemt Mening herom, men jeg vil kun sige, at jeg troer, at det er et af de Punkter, som fortjene at komme under Overveielse. Jeg troer ikke, at dette kan udføres uden igennem en særlig dertil bekliffet Commission, og en Commission, som af Thinget er forshnet med en bestemt Instrux. Derimod har jeg ikke fundet nogen Grund til at gaae ind paa, at tillige Forskuds- og Raanelisterner skulde gaae over fra Revisorerne til en saadan Commission. Jeg formener nemlig derom, at det maatte være Finantsministerens egen Sag idetmindste at indlede det i saa